

Sör

Majdnem vígjáték

SZEREPLŐK
APA 23–83 éves
FIÚ 8–60 éves

Varga Iván fordítása

1. JELENET („A KISBABA”, 1954)

A színpadon egy teniszpálya és egy pad látható. A teniszpálya mellett egy apa babakocsiban tolja gyermekét. Az apa megáll a pad mellett. A babakocsin található kistáskából elővesz egy sörösüveget. Leül a padra, sörnyitóval kinyitja az üveget, és amint éppen inna egy korty sört, a baba elkezdi sírni a babakocsiban. Az apa a padra helyezi a sört, feláll, közelebb megy a babakocsához, és könnyedén meghintáztatja. A baba abbahagyja a sírást. Az apa a padhoz megy, leül. Elégedetten felsóbajt, kezébe veszi a sört, és amint éppen inna belőle, a baba megint felsír. Az apa mélyet sóhajt – lerakja a sört, megint feláll a padról, és könnyedén oda-vissza tologatja a babakocsit.

APA Tente, baba, tente...

A gyerek egy idő után abbahagyja a sírást, az apa lassan visszatér a padhoz. Néhány másodpercig mereven bámulja az üveget. Lassan a sörösüveg felé nyúl, és abban a pillanatban, amikor kezébe veszi, a baba sírni kezd. Az apa mélyen sóhajt – lerakja az üveget, és odamegy a babakocsához, s elkezdi gyorsan tologatni.

APA Jó fiú... apu jó kisfia – tente, baba, tente... tente, baba, tente...

A gyerek abbahagyja a sírást. Az apa még az előzőnél is óvatosabban tér vissza a padhoz – lassan, vigyázva, nehogy bármilyen neszt keltsen, amellyel felébresztheti a babát, majd leül. Az apa a sör felé nyúl, de attól való félelmében, hogy a gyerek felsírhat, vissza is húzza a ke-

zét. Kis idő elteltével lassan újra a sörösüveg felé nyúl. Abban a pillanatban, amikor megfogja a sörösüveget, a gyerek elkezd sírni. Az apa arca eltorzul a haragtól. A gyerek egyre erősebben és erősebben sír, az apa pedig sörrel a kezében ül, és nem tudja, mit tegyen. Egyszerre csak felragyog az arca. Heuréka! Jobb mutatóujját beledugja az üvegbe és belemártja a sörbe. Majd kinyújtott karral és kinyújtott mutatóujjal a babakocsihoz lép, a gyerekeknek nyújtja a sörbe mártott mutatóujját. Halljuk, ahogyan a gyerek elégedetten cumizza az apa sörös ujját. Egy pillanattal később halljuk, ahogy a gyerek egyenletesen lélegzik, és így elalszik. Az apa elégedetten tér vissza a padhoz, leül, kezébe veszi a sörösüveget, kortyol egy nagyot, majd elégedetten vigyorog.

2. JELENET („HOGY KELL TALICSKÁZNI?”, 1962)

A fiú 8 éves, az apa 31 éves. A fiú a konyhaasztalnál ül – a konyha egyben a szerény lakás nappalija –, valamit a füzetbe ír.

FIÚ Apu!

APA Mondd, fiam.

FIÚ Dolgozatot kell írnom *Az én anyukám* címmel. Három nap múlva lesz nőnap.

APA Nem is tudtam, hogy már a második osztályban fogalmazásokat írtok. Mi később kezdtük.

FIÚ A tanító néni azt mondta, hogy aki a legjobb fogalmazást írja, ötöst kap. Az egész iskola előtt felolvassák az ünnepségen. És a fogalmazást kirakják a falújságra is.

APA Na és a tanító nénid tudja, hogy nincs anyukád?

FIÚ Azt hiszem, tudja.

APA Birka!

FIÚ Ki?

APA A tanító nénid.

FIÚ Miért?

APA Hogy írhatnál az anyukádról, ha már nem él?

FIÚ Én is ezt kérdeztem tőle.

APA És mit válaszolt?

FIÚ Azt mondta, hogy te mesélj el mindent az anyukámról. Utána írjam le.

APA Én meséljek?!

FIÚ Aha.

APA Tehén!

FIÚ Miért tehén?

APA Azért, mert... Anyukád nagyon szép, nagyon kedves és jó volt... Másodévesek voltunk az egyetemen, amikor egymásba szerettünk – harmadévesek, amikor megszületted, anyu pedig... anyu egy nappal a szülés után az angyalokhoz ment... a mennyországba... meséltem már neked erről. Akkor abba kellett hagynom a tanulmányokat, dolgozni kezdtem, és gondoskodtam rólad.

FIÚ Milyen volt a szeme?

APA Fekete.

FIÚ Hát a haja?

APA Szintén fekete.

FIÚ Sokat nevetett?

APA Sokat... gyakran... mindketten sokat nevtünk.

FIÚ Magas volt, vagy alacsony?

APA Középmagas, pont a legjobb. Minden barátom irigykedett, mert olyan szép barátnőm volt, mindig együtt lógtunk.

FIÚ Finoman főzött? Vagy úgy, mint te?

APA Hát... úgy-ahogy... kollégiumban laktunk, menzára jártunk, nem kellett főznünk. A szüleim még éltek, és küldték az elemőzsiás csomagokat.

FIÚ Ena néni nagyon finoman főz. Írhatnék Ena néniről?

APA Hogy érted, hogy róla?

FIÚ Írhatnék Ena néniről, mintha az anyukám lenne?

APA Szerintem ez butaság – ő nem az anyukád, a te feladatod pedig az, hogy az anyukádról írj.

FIÚ De én Ena néniről mindent tudok, könnyebb lenne róla írnom.

APA De ez nem fedné az igazságot – Ena néni nem az anyukád... ő az én... barátnőm.

FIÚ És ha feleségül vennéd, akkor az anyukámnak hívhatnám?

APA Úgy hívhatnád, de nem tervezek nősülni, ez pedig azt jelenti, hogy nem lesz az anyukád.

FIÚ Apu, tudod, hogy Dado kapott biciklit?

APA Melyik Dado?

FIÚ A padtársam.

APA Az szép.

FIÚ Szeretném, ha te is vennél nekem biciklit, akkor Dado és én a parkban és az udvaron biciklizhetnénk.

APA Nem vehetek neked biciklit.

FIÚ Miért nem vehetsz?

APA Ivo, nincs pénzünk. Apunak nincs állandó munkája... de egy nap, amikor apu munkába áll – apu vesz neked egy biciklit.

FIÚ És az mikor lesz?

APA Nem tudom.

FIÚ Tíz nap múlva?

APA Talán egy-két év múlva, ki tudja...

FIÚ Ki fog annyit várni? Talán felnövök, mire ez bekövetkezik.

APA Tudod – az én apukámnak, a megboldogult nagyapádnak sem volt sok pénze, mégis boldogok és elégedettek voltunk. És amikor én azt mondtam az apukámnak, hogy biciklit szeretnék, azt válaszolta, hogy még a biciklizésnél is van egy jobb játék, az pedig a talicskázás. Ám a talicskázáshoz két olyan személy kell, akik nagyon jól megértik egymást. Ezt sokkal jobban szerettem az igazi biciklizésnél.

FIÚ Hogyan talicskáztatok?

APA Megmutassam?

FIÚ Aha.

APA Feküdj hasra.

A fiú lefekszik a földre.

FIÚ Így?

APA Így!

Az apa megfogja a fiú lábát.

APA Támaszd meg magad a kezeddal!

A fiú megtámaszkodik a kezével.

FIÚ Így?

APA Ügy. Most járj kézen!

A fiú elkezd kézen járni, miközben az apja a lábánál fogja és irányítja a mozgását.

APA Balra, balra!

A fiú balra fordul.

APA Jobbra, jobbra!

A fiú jobbra fordul.

APA Egyenesen, egyenesen!

A fiú egyenesen halad.

APA Tetszik a játék?

A fiú megáll.

FIÚ Ez csodálatos játék, apa. Folytassuk!

A fiú megint kézre áll, és megint talicskáznak.

64 APA Nekem is tetszik. Mi vagyunk a város legjobb talicskái.

FIÚ Lehetne gyorsabban?

APA Csak lassan.

FIÚ Apu!

APA Mondd, fiam!

Mindketten lassítanak.

FIÚ Miért nem veszed el Ena nénit?

APA Szeretnéd?

FIÚ Igen.

APA Ő még fiatal, és gyereket szeretne, de nekem már itt vagy te.

Nincs szükségem másik gyerekre.

FIÚ Miért ne lehetne két gyereked?

APA Mert alig tudom kettőnket is eltartani. Konditeremben dolgozni és gyerekeknek edzést tartani nem túl kifizetődő... De egy napon, amikor híres focista leszel, már nem leszünk szegények.

FIÚ Akkor majd veszel nekem biciklit?

APA Hát nem tetszik, amikor talicskázunk?

FIÚ De – csak nagyon fáj a kezem.

APA Akkor szünetet tartunk!

Az apa leengedi a fiú lábát a földre.

3. JELENET („HÁZI FELADAT – AZ ÉN ANYUKÁM”, 1962)

A fiú előlép egy füzettel a kezében. Megáll, meghajol, majd, mintha verset mondana, olvasni kezd a füzetből.

FIÚ Az én anyukám. Nekem nincs anyukám. Ő születésem óta az angyalokkal él. De azért tudok írni három néniről, akik az anyukáim lehettek volna, ha apukám hajlandó lett volna megnősülni. Az első Dragica néni volt, aki szép ajándékokat hozott, de sose nevetett. Olyan volt az arca, mintha savanyú uborkába harapott volna. Utána Ružica néni jött, akinek nagy melle és nagy feneke volt. Apukámnak ez nagyon tetszett, de neki is volt egy megboldogult férje, akiről gyakran mesélt, ez pedig apukámnak az idegeire ment. Egyszer azt mondta: „Nem kell mindennap kiásnod, hadd nyugodjon békében a Mirogojban.” Így nevezik a nagytemetőnket. Most pedig Ena néni van divatban. Ő apukám barátnője. Finomakat főz, így amikor nálunk van, akkor apu és én jókat eszünk. De ő mindig veszekszik apukámmal, amitől nagyon fáj a fülem. Ha apukám hármukból gyúrna össze egy olyan nőt, aki jól főz, ajándékokat hoz,

nagy a melle és a fenéke, akkor az a néni lehetne az anyukám. Csak attól félek, hogy apukám őt se venné feleségül, én pedig annyira szeretném, hogy apukám egyszer megnősüljön, és megkaphassam az anyukámat, így könnyebb lenne megírni ezeket a nőnap-i fogalmazásokat, apukám pedig többé nem mondaná a tanító nénimről, hogy birka meg tehén, amiért ilyen feladatot adott nekem, de én tudom, hogy az apukám a legjobbakat gondolja a tanító nénimről, mert egyszer Dragecnek, a barátjának ezt mondta: „Úgy meghúznám, ha nem tanítaná a fiamat.”

Változnak a fények. Megjelenik az apa.

APA Te hülyék királya – hogy írhattál ilyen idióta fogalmazást?!?

FIÚ Ez volt a házi feladatom. Azt hittem, ha jó lesz, akkor felakasztják az iskolai falújságra.

APA Téged fognak felakasztani az iskolában, nem a fogalmazásodat. Az igazgatót alig tudtam rábeszélni, hogy ne adjon neked intőt – a tanító nénid nem akart velem szóba állni, még a bocsánatkérésemet sem akarta elfogadni, mert azt írtad, hogy szívesen meghúznám.

FIÚ De apu, ezt mondtad – ez az igazság!

APA Te kretén, többé ne íj igazságot a házi feladataidban! Miért kellett mindezekről a nőkről írnod, azt akarod, hogy nevelőthonba küldjenek?! Másoknak úgy jött le, mintha mindenféle nőszemélyek mászkálnának a lakásunkban.

FIÚ Apu, én csak azokról a nénikről írtam, akik feleségül akartak menni hozzád, de a többiekről nem írtam.

APA Milyen többiekről?

FIÚ Azokról, akikről Dragec bácsinak azt mondtad, hogy egyszer meg lehet őket húzni.

APA Te nem vagy normális – minden beszélgetésemet kihallgatod! A jövőben egyetlen fogalmazást sem vihetsz az iskolába anélkül, hogy előtte elolvastam volna! Világos?

FIÚ Igen, apu.

4. JELENET („AZ EDZÉS”, 1970)

Az apa 39 éves, a fia 16 éves. A tenispályán vannak, éppen bemelegítenek. A fiú félmeztelen és fekvőtámaszokat végez, az apa pedig edzi.

APA Harminchat... harminchét... harmincnyolc... harminckilenc... negyven! Elég! Jól van! Folytatjuk a körbefutással!

A fiú elkezd a pálya, vagyis az apja körül futni.

APA Gyorsabban – kisebb lépésekben, kisebb lépésekben!

FIÚ Nem bírom kisebb lépésekben.

APA Dehogynem, dehogynem... Magad is tudod, a teniszhez milyen fontos a jó kondíció. Jó kondi mellett a siker sem marad el. A klubtársaid csak heti három alkalommal edzenek, te pedig velem plusz három alkalommal – pár éven belül felülmúlod őket... Lassíts!

FIÚ Nehezen fogom felülmúlni őket – többségük már hétéves kora óta edz, én pedig csak nemrég kezdtem el. Már tizenhat éves vagyok – már késő bármelyik sportba belevágni.

APA Aki hisz a sikerben, az sikeres is lesz. Bárcsak korábban átíratlak volna teniszre! De szerencsére a teniszben nálunk kicsi a konkurencia. Ha kitartóan és szorgalmasan edzel, akár a nemzetközi bajnokságokra is kijuthatsz majd. És ha trófeát nyersz a nemzetközi versenyen, akkor kiemelkedsz a névtelenek szürke tömegéből. Mi ketten, mi nyerő csapat vagyunk. Mondd utánam: milyen csapat vagyunk mi ketten?!

FIÚ Nyerő csapat.

APA Még egyszer – milyen csapat vagyunk?

FIÚ Nyerő csapat? De apa, ez nem egyéni sport?!

APA Az edző és a sportoló egy csapat kell, hogy legyen, különben nincs siker. Elég a futásból! Guggolással folytatjuk.

A fiú abbahagyja a futást és guggolásokat kezd végezni, közben az apja lemegy két teniszütőért, és ellenőrzi a húrokat.

APA Elég a guggolásból...! Figyelj! Szerválás közben felülről üsd a labdát, minél feljebből. Így! Mindig rosszul szerválsz. A tenyeres ütésed sem a legjobb... két kézzel kell csinálnod... Korábban kellett volna rájönnöm, hogy nem megy a foci, és át kellett volna írasd volna teniszre, már az országos válogatottban lehetnél! Lenne néhány serleged... megnyertél volna már néhány junior bajnokságot... De még most sem késő! Hinned kell magadban, ahogy én hiszek benned, és a siker nem marad el! Jól van, mára elég.

Mindketten a padhoz mennek, ahol a sporttáskáik vannak.

FIÚ Alig várom, hogy holnap iskolába menjek.

APA Miért?

FIÚ Holnap megjelenik az iskolaújság új száma, benne lesz a versem.

APA A versed?

FIÚ Igen – a versem. A tengerről.

APA Se több, se kevesebb – a tengerről?

Az apa a táskába rakja az ütőt, a fia is ezt teszi.
 FIÚ Bizony, a tengerről. Holnap meglátod – alig várom, hogy megmutassam. A tanárnőm szerint ez a legjobb vers, amit eddig írtam.
 APA Úgy tűnik, a tanárnődnek nincs ki a négy kereke...
 FIÚ Miért?
 APA Furcsán öltözködik, az irodalomról pedig úgy beszél, mintha a világ legfontosabb dolga lenne.
 FIÚ Hiszen az is.
 APA Ugyan – képes volt ezt elhiteni veled...?! Az rendben van, hogy szeretsz sokat olvasni: így tudást szerzel. Az is rendben van, hogy néha írsz egy-egy verset: ezt szeretik a lányok. De az igazi élet akkor kezdődik, amikor az ember feladja a költészetet. Érted?
 FIÚ Nem.
 APA Meg fogod érteni.

5. JELENET („A SZÜLINAPI BULI”, 1972)

Az apa 41 éves, a fia 18. Az apa színes lufikat fúj, és megköti őket.
 FIÚ Mit csinálsz?
 APA Láthatod. Lufit fújok.
 FIÚ Miért?
 APA Ha már itthon ünnepled a születésnapodat, akkor olyan hangulatot kell teremteni, hogy a barátaid jól érezzék magukat.
 FIÚ Ha a haverjaim ezt látnák, meghalnának a nevetéstől, én pedig a szégyentől. Senki sem fúj lufikat a tizenennyolcadik születésnapjára.
 APA Akkor tárgyaltan!
Az apa kiengedi a levegőt a felfújott lufikból.
 FIÚ Figyelj apa – el fog húzódni az este. Ott maradnál a moziban kettőig?
 APA Hajnali kettőig a moziban? Egyetlen zágrábi mozi sincs nyitva olyan sokáig. Éjfélig még csak-csak.
 FIÚ Az nekem korai.
 APA Marijánál nem maradhatok. A szülei éjfél körül lefekszenek, és nem is túl boldogok, ha látnak, szerintem haragszanak rám, mert nem kértem meg a lányuk kezét.
 FIÚ És ha olyan barátnőt találnál, akinek van egy lakása, de szülők nélkül?
 APA Ne hülyéskedj...! A kávézók este tizenegykor zárnak – megnézhetek két filmet, de hármat...? Hányan lesztek a bulin?
 FIÚ Tízen.

APA Milyen arányban?

FIÚ Miféle arány?

APA Hány pasi, hány csaj?

FIÚ Ja, hogy úgy?

APA Igen, úgy.

FIÚ Öt-öt.

APA Úgy érted öt lány, öt fiú?

FIÚ Pontosan.

APA Szóval mindenkinek van párja?

FIÚ Valahogy így alakult.

Csend.

APA Tehát ma estére neked is van párod?

FIÚ Van.

Csend.

APA ...mi ketten sose beszéltünk komolyan... bizonyos dolgokról... de kellene, tudod. A közmondás úgy tartja: „Jobb félni, mint megijedni.” Vágod...? A nők gyakran sietnek – ők már házasságról és gyerekekről álmodoznak, még mielőtt bármilyen előfeltétel teljesülne... ráadásul ravaszok is.

FIÚ Mit akarsz ezzel mondani?

APA Figyelj, amikor olyan helyzetbe kerülsz, hogy így alakul a helyzet, fontos, hogy mindig nálad legyen, aminek nálad kell lennie.

Az apa a zakó belső zsebéből kihúz egy doboz óvszert, és a fiának nyújtja. A fiú elveszi a dobozt, és megnézi.

FIÚ Mihez kezdjek ezzel a vastag tippussal? Én azt a lány, olasz márkájút használom.

APA Te olasz márkát HASZNÁLSZ?

FIÚ Igen, olaszt. Az jobb, vékonyabb.

APA Mióta...? Milyen régóta használod?

FIÚ Hát... úgy egy hónapja.

APA És én csak most tudom meg?! Én pedig megkésített felvilágosítást tartok. Legalább eldicsekedhetél volna az apád előtt!

FIÚ Hát tessék!

APA Csinos?

FIÚ Nagyon.

Csend.

APA Remélem, nem az osztálytársad? Tudod, hogy milyen kellemetlen, amikor az osztálytársaddal jársz, majd szakítasz – minden összekuszálódik.

FIÚ Nem az osztálytársam.

APA Iskolatársad?

FIÚ Már nem jár iskolába.

APA Hohó, egyetemistával jársz! Szóval gólya?

FIÚ Nem gólya.

APA Hanem?

FIÚ Negyedéves egyetemista. Német–angol szakos.

APA Várj... mennyivel idősebb nálad?

FIÚ Öt évvel.

APA Öt évvel?!

FIÚ Igen.

Csend.

APA Hol ismerkedtetek meg?

FIÚ Annak a folyóiratnak a szerkesztőségében, amelyik publikálta az elbeszélésemet.

APA Tehát ő is ír?

FIÚ Nem, ő fordító.

Csend.

APA Figyelj, óvatosnak kell lenned! Ebben a korban a lányok már biztosan házasságon gondolkoznak...

FIÚ Apa, kérek, nem akarok nőszülni!

APA De ez hatalmas korkülönbség...

FIÚ Apa, szeretjük egymást, és nem zavar minket a korkülönbség.

APA Értem, hogy most nem zavar – de légy óvatos, ő tapasztalt lány. Isten tudja, ki mindenkivel volt eddig? Vigyáznod kell, nehogy balul süljön el!

FIÚ Ne aggódj – ma este két kotont húzok fel!

APA Ne szórakozz velem!

FIÚ Csak egy barátja volt előttem.

APA Szóval te vagy a második?

FIÚ Igen, én vagyok a második.

APA Hiszékeny! Ez egy régi női trükk: meggyőzni a pasit, hogy ő a második.

FIÚ Ugyan, apa, ő nem...

APA Zöldfülű vagy!

FIÚ Fater, az idegeimre méssz! Nem akarok veled erről többet beszélgetni!

6. JELENET („KÍNOS TELEFONBESZÉLGETÉS”, 1972)

Az apa egyedül van otthon. Idegesen mászkál fel-alá a szobában. Egyszerre csak megáll a telefonkészülék mellett, leül a székre, a zsebéből elővesz egy cédulát, rajta egy telefonszámmal, sóhajt egy nagyot, és tárcsázni kezd.

APA Halló... Dubravkával beszélék...? – Örvendek! – Ivo apa vagyok... Nos, mi még nem ismerkedtünk meg, nem volt rá lehetőségem, nézze, én...! Nem, semmi sem történt, csak szerettem volna kicsit beszélgetni róla – kicsit aggódom –, ő mégiscsak olyan fiatal, elhanyagolja az edzéseket, pedig közeleg az országos vetélkedő... Nem, ez nem azt jelenti, hogy kibeszéljük a háta mögött, csak így lehetünk teljesen őszinték... Mi az, hogy ő nem kedveli a sportot, hogy én nyomást gyakorolok rá...?! Én csak annyit tudok, hogy összehasonlíthatatlanul jobb eredményei lennének, ha többet edzene és kevesebbet szórakozna... Figyelj, mindketten szeretjük, és ez feljogosít arra, hogy...

A fiú belép a szobába. Az apa nem veszi észre.

APA Ő még olyan fiatal, tapasztalatlan, nehezen tervezheted vele a jövődet, a különbség miatt gondolom... Hogyhogy milyen különbség? Hát a korkülönbség... Miért lenne ez kellemetlen beszélgetés – a fiam egy év múlva befejezi a középiskolát, te pedig az egyetemet, és elég nehezen fogtok közös jövőt tervezni... Miért lennék én birtokló apa, aki megfojtja a fiát – ugye nem ő mondott ilyet... Én csak beszélgetni akartam veled egy kicsit, a saját érdekedben és az övében... Miért mesélnéd el neki ezt a beszélgetést, én azt akartam, hogy kettőnk között maradjon... Várj, várj...! Halló...! Halló...!

Az apa leteszi a kagylót.

APA A szemtelen!

Abban a pillanatban az apa megfordul és észreveszi a fiát.

APA Hogy kerülsz te ide?

FIÚ Leltározás miatt zárva volt a bolt.

APA Mikor jöttél be... mióta vagy itt?

FIÚ Épp elég ideje. Nem tudtam, hogy megvan neked a száma.

APA Meg kellett mondanom a véleményemet – a te érdekedben!

Csend.

APA Haragszol rám?

FIÚ A beszélgetésedek... felesleges volt. Tegnap szakítottunk.
APA Jól tetted, hogy elhagytad.
FIÚ Nem én hagytam el őt, hanem ő engem.
APA Ezt nem mondta – hagyta, hogy kérleljem.
FIÚ Ezt sose bocsátom meg neked.
APA De látod, ő is rájött, hogy túl fiatal vagy hozzá.
FIÚ Ja, képzelheted! Az imént tudtam meg, hogy egy nálam egy évvel fiatalabb pasival kezdett járni.
APA Nálad egy évvel fiatalabbal?
FIÚ Igen.
APA Tehát a fiatalokra bukik.
FIÚ Szemmel láthatóan.
APA Akkor jól gondoltam, hogy nem hozzád való...
FIÚ Mindegy, de soha többé ne avatkozz bele a magánéletembe, soha!
APA Nem fogok. Sajnálom.

7. JELENET („TÉVES EGYETEM ÉS NŐI ZSAROLÁS”, 1973)

Az apa 42 éves, a fiú 19. A fiú otthon van, egy regényt olvas. Belép az apa.

APA Figyi...! Milyen volt az egyetemen?
FIÚ Jó.
APA Ma milyen órátok volt – sporttörténelem vagy pedagógia?
A fiú nem válaszol azonnal, mintha meglepődne apja kérdésén.
FIÚ Sporttörténelem.
APA Sporttörténelem?
FIÚ Igen, sporttörténelem.
APA És miről tanultatok?
FIÚ A... a görög olimpiai játékokról tanultunk.
APA Kiváló!
FIÚ Igen, nagyon érdekes.
APA Őcsi, ne szarakodj velem!
FIÚ Mi van?! Miért?!
APA Hogy tehetted ezt velem?!
FIÚ Mit?
APA Elmentem a Testnevelési Egyetemre – benéztem Heimer tanár úr irodájába, és megkérdeztem, mi újság a fiammal, hogy tanul,

hogyan viselkedik...? Szinte elájultam, amikor Heimer azt mondta, hogy egyáltalán nem felvételiztél hozzájuk, még csak be sem adtad a jelentkezésedet. Te egyáltalán nem vagy egyetemista – komplett hülyét csináltam magamból!

FIÚ Nos... tudod... szóval... izé... el akartam mondani, de nem tudtam, hogy mondjam el anélkül, hogy megbántanálak. Nem azt tanulom, amit te szeretnél, hanem amit én szeretnék.

APA Mégpedig?

FIÚ Irodalmat.

APA Te nem vagy normális – minek az neked!? Az a naplopó lányoknak való szak!

FIÚ Bocsáss meg, de ez az én életem!

APA Tényleg csalódást okoztál. Már egy hónapja dicsekszem a barátaimnak, hogy a fiam a Testnevelési Egyetemre jár. Ivica megígérte, hogy amint diplomát szerzel, munkát ad a klubban... azt hittem, hogy ez a legjobb lehetőség számodra. Egyáltalán mihez kezdhetsz ezzel a szakkal azonkívül, hogy halott írókról beszélsz az iskolásoknak?

FIÚ Az sem olyan rossz!

APA Ez nem neked való – túl pörgős vagy, a pedagógia pedig tipikus női foglalkozás – „terefere”... Ezenkívül – talán nemzetközi szinten is elérhetnél valamilyen teniszeredményt – az a kis olasz harmincévesen megnyerte a prágai bajnokságot, pedig meglehetősen későn kezdte az edzést.

FIÚ Apa, ő kivétel... a tenisz kiváló hobbi és szórakozási forma, de nem tekinthetsz rá hivatásként, komoly munkaként!

APA Miért ne tekinthetnék?! Ebben az országban sokkal többen köszönhetik az egzisztenciájukat a sportnak, mint az irodalomnak.

Az apa kivész két üveg sört a hűtőből. Felbontja az egyiket és a fiának nyújtja.

APA Felhívott Marija?

FIÚ Nem.

APA Annál jobb.

FIÚ Döntöttél?

APA Dehogya! Nem könnyű eldönteni... Amikor mondta, hogy komolyan akar velem beszélni, tudtam, hogy valami gond van. Ráadásul – nem akart feljönni a lakásunkba – helyette erősködött, hogy kávézóban beszéljünk – semleges helyen.

FIÚ Figyelj...! Egy nőnek mégsem könnyű ilyen mondanía, hogy „Feleségül akarok menni hozzád!” Nehéz erről nyíltan beszélni.

APA Ugyan, nem volt mindjárt ilyen direkt... Először távoli témákkal kezdte, az időről beszélt és a sörről, amit ittam – azt mondja, a csapolt sör jobb az üvegesnél, nem érti, miért iszom állandóan üveges sört, majd hirtelen arról kezdett beszélni, hogy már betöltötte a harminchetet, hogy anya szeretne lenni, hogy most van itt az utolsó pillanata, hogy a biológiai órája ketyeg, és hogy egy nap megbánhatná az elmulasztott alkalmat, ha most nem szül... Lényegében véve elmondta, hogy velem vagy komoly kapcsolatot és családot akar, vagy semmit, majd azt mondta, hogy nem akar rám semmilyen nyomást gyakorolni, majd azt, hogy tíz napot ad, ez alatt az idő alatt ne találkozzunk, hogy nyugodtan gondoljak át mindent, utána pedig vagy kérjem meg a kezét, vagy váljunk el harag nélkül, barátokként.

FIÚ Mondtam neked, hogy ez „fiúkérés”. Ha elutasítod – elveszíted.

APA Tudom – pedig hogy megszoktam... Nem szeretem, amikor valaki azt várja, hogy „mindent vagy semmit” alapon döntsek. Ezt sose szerettem.

Csörög a telefon. Az apa feláll a székről, odalép a kisasztalhoz, amin a telefon van, majd a harmadik csörgés után felveszi a kagylót.

APA Halló – ó, Marija, te vagy az... mondd... igen... igen... pont arra gondoltam, pont fel akartalak hívni... ezt nem lehet így...! Hagyd, hogy végigmondjam... De ma van a kilencedik nap – nem a tizedik... miféle megaláztatás...? Nem állt szándékomban... Sajnálom, hogy arra gondoltál... akkor neked is viszontlátásra!

Az apa leteszi a kagylót.

APA A fenébe!

FIÚ Mi van?

APA Vége! – Megharagudott, mert az elmúlt kilenc napban egyszer sem hívtam fel. – Pedig ő javasolta, hogy ne találkozzunk, amíg nem döntök, és azt mondja, hogy a hezitálásom a személyiségem valódi megnyilvánulása. A vasútállomásra jelentkezett – a barát-nőjével épp a tengerre indulnak.

FIÚ Micsoda?!

APA Ez azt jelenti, hogy ott az első útjába akadó matrózzal kettyint.

FIÚ Tehát vége?

APA Vége.

FIÚ Sajnálom.

APA Én is... Legalább holnapig várhatott volna... Már olyan közel voltam a döntéshez... holnap valószínűleg eljegyeztem volna... vagy talán mégsem...

FIÚ Eljegyezted volna, vagy nem?

APA Á, fogalmam sincs!

8. JELENET („A BARÁT LÁNYA”, 1974)

Az apa 43 éves, a fia 20. Az apa a teniszpályán van, jön a fia.

FIÚ Helló!

APA Figyu!

FIÚ Mondd!

APA Dragec a barátom... Dragec egyetemista korom óta a barátom.

A lánya pedig még csak tizenöt éves. Bakfis... Az apja felhívott...

FIÚ És?

APA Magánkívül van. A kislány úgy titkolta előlük, ahogy te titkolod előlem.

FIÚ Féltem, hogy elleneznéd.

APA Okkal – még csak gyerek.

FIÚ Milyen gyerek?! D kosarat hord. Úgy néz ki, mintha húszéves lenne.

APA Muszáj volt pont veled?

FIÚ Hiszen szeretjük egymást.

APA Tönkreteszed a barátságunkat. – Ha a kislánnyal történik valami...

FIÚ Mégis, mi baja lehetne? Nem szoktunk bukósisak nélkül motorozni.

APA Dragec el fog küldeni engem a francba!

FIÚ Ugyan, apa – ez nem az én problémám!

APA Hát ez elég nagy baj!

FIÚ A helyemben te is hasonlóan cselekednél.

APA Nem hiszem – én használnám az eszem. Jobb lenne, ha azonnal szakítanál vele – mielőtt komollyá válna az ügy!

FIÚ Szó se lehet róla!

APA Tényleg keményfejű vagy!

FIÚ Ezt én is elmondhatnám rólad.

APA Mindkettőtök számára jobb lenne, ha mihamarabb szakítanátok!

FIÚ Ez sose fog megtörténni! Soha!

Zene. Változnak a fények, ami az idő múlását sugallja.

9. JELENET („TRIPPER”, 1974)

A tenispályán a fiú labda nélkül fallabdázik, mintha a fal a közönség helyén állna. Egyre erősebben üt, mintha dühös lenne. Kifullad. Jön az apa.

APA Helló!

FIÚ Helló!

APA Dragec felhívott.

FIÚ Igen?

APA A kislány könnyekben úszik.

FIÚ Mit csináljak vele?

APA Hogy hagyhattad el?

A fiú abbahagyja a játékot.

FIÚ Apa, nem hozzám való. Öt évvel fiatalabb nálam – nincs miről beszélgetnünk. Egy unalmas és üresfejű kis taknyos. Neki is és nekem is jobb, hogy szakítottunk.

APA Három hónap után eldobtad – pont mire Dragec és én megszoktuk. A kislány az öngyilkosság szélén áll. Dragec arra vár, hogy felhívd a lányát és kibéküljete. És én is elvárom.

FIÚ Mi van veletek – normálisak vagytok?! Miért kell beleavatkoznotok a kapcsolatunkba?

APA A legjobb barátom lánya. Ezért is mondtam, hogy nem okos dolog a barátaim lányaival járnod, főleg nem egy kiskorú szűzzel.

FIÚ Öreg, hagyjál már békén!

APA Én Dragec konditermében dolgozom – ő az egyetlen, aki rendszeresen kifizeti a bérem.

FIÚ Csak nem fogsz a pénzért rábeszélni, hogy kibéküljek a lányával?

APA Nem a pénzről van szó – de látod, hogy most mindent összekuszáltál – a munkámat és a barátságomat is?! Mondtam, hogy sosem szabad éretlen, szűz lányoknál próbálkozni. Most pedig, ha már belegabalyodtál, akkor szépen fel kell hívnod és valahogy megvigasztalnod, nehogy, ne adj, isten, kárt tegyen magában!

FIÚ Se nem olyan éretlen, se nem olyan szűz, mint amilyennek tűnik – és eszem ágában sincs soha többé felhívni! Ha tudnád, mit tett velem – azt mondanád, rúgjam seggbe!

APA Ugyan már, miről beszélsz?! – Olyan gyengéd, olyan udvarias és kedves. Mit tett veled?

FIÚ Nem beszélhetek róla.

APA Mondd már, hogy miről van szó?!

FIÚ Nem tehetem... kellemetlen!

APA Ha már elkezdted – mondd végig!

FIÚ Csak ha megígéred, hogy senkinek sem mondom el.

APA Tudod, hogy tudok titkot tartani. Gyerünk, szólalj már meg!

FIÚ Tudod... két héttel ezelőtt... csípni kezdett.

APA Mi kezdett csípni?

FIÚ Hát az.

APA Melyik az?

FIÚ Az. Amikor WC-re megyek...

APA Mi köze ennek a WC-hez?

FIÚ Vizeléskor csípett... utána feldagadtak a tojásaim... fájni kezdtek... egyszer csak felébredtem és kimentem a WC-re – és hirtelen sárga gennyet láttam.

APA Ó, basszus! Tényleg?!

FIÚ Elmentem az egyetemi kórházba – amint elmondtam a dokinak, hogy miről van szó, felnevetett és megkérdezte: „Melyik hölgy ajándékozott meg gonorrhéával?” Mintát adtam elemzésre, és kimutatták, hogy tényleg tripperem van.

APA Tripper! – A francba! – Kitől szedted össze?

FIÚ Hogyhogy kitől? – Hát „az udvarias és kedves” Lanától.

APA Az lehetetlen!

FIÚ Csak velem voltam az elmúlt három hónapban... A lappangási idő pár napos, tehát múlt héten fertőzött meg, ami azt jelenti, hogy a lány, amíg velem járt, félrelépett egy tripperessel, majd nekem is átadta, hogy sokáig emlékezek rá.

APA A ribanc! Hogy tehetette ezt veled?!

FIÚ Csak így lazán!

APA Na, most felhívom az apját, és elmondom neki, hogy milyen a lánya.

FIÚ Normális vagy?!

APA De még mennyire, hogy normális vagyok – tudod, mekkora fejmosást kaptam ma Dragectől, hogy mekkora disznó férfi vagy, a lánya pedig egy érzékeny, gyengéd hercegnő!

FIÚ Apa, a konditermében dolgozol!

APA Elmegy a fenébe a konditerme is és a gonorrhoeás lánya is, akit képtelen volt jól felnevelni!

FIÚ Apa, kérlek, ne csinálj jelenetet! Most már minden rendben van!

APA Semmi sincs rendben!

FIÚ Injekciót kaptam – pár héten belül számomra ez már a múlt lesz.
Lanával pedig egyébként is vége.

Csend.

APA Tudod, a bakfisoknak tűnő csajok a legveszélyesebbek.

FIÚ Igen... most már tudom.

10. JELENET („MEGNŐSÜLÖK”, 1984)

Az apa 53 éves, a fia 30. Apa és fia egy bárpultnál ülnek – két sörösüveg áll előttük.

APA Őszinte leszek – nagyon örülök, hogy meghívtál egy sörre.
Nem beszélgettünk normálisan, mióta a barátnőd lakásába költöztél. Mintha már nem is lenne fiam.

FIÚ Ugyan!

APA Az a kis Neda – hogy elkapott! Harmincéves vagy, ő pedig még csak huszonnégy, de nem enged ki a karmai közül. Mióta együtt vagytok, egyszer sem hívtál meg sörözni... Valami baja van velem?

FIÚ Ugyan, apa! Tisztel téged. Egyszerűen – el vagyunk havazva.
Neda az államvizsgájára készült, jövő héten lesz a szakdolgozatvédeése. Nehéz az orvosi szak.

APA És te hogy érzed magad a Művelődési Központban?

FIÚ Nagyszerűen – jut elég időm az írásra és a folyóirat-szerkesztésre is. Nincs rajtam nyomás. Sokkal könnyebb, mint amikor az iskolában tanítottam.

APA Sajnálom, hogy elhanyagoltad a teniszt – de látom, hogy ti könyvmolyok jobban éltek mint mi, akik sportban utazunk. Nekünk eredményeket kell elérnünk, de nektek...

FIÚ Hiszen nekünk is eredményeket kell elérnünk.

APA Ugyan már! – Ti a múlt dicsőségén is elégedéltetek, de a sportban, ha ma nem vagy az első, akkor olyan, mintha nem is léteznél.

Csend.

FIÚ Figyi!

APA Mondd!

FIÚ Egy hónap múlva lesz az esküvő.

APA Kinek az esküvője?

FIÚ Az enyém... a miénk.

APA Viccelsz?

78 FIÚ Nem. Megházasodom.

APA Kivel?

FIÚ Apa, micsoda kérdés ez?! Hát Nedával.

APA Nedával?

FIÚ Igen, Nedával.

APA Nem korai kissé?

FIÚ Nincs már túl sok időnk.

APA Hogyhogy nincs? Előttetek áll az egész élet.

FIÚ Terhes.

APA Ki terhes?

FIÚ Hát Neda.

APA Biztos vagy benne?

FIÚ Száz százalékig.

APA Hányadik hónap?

FIÚ A negyedik.

APA Basszus! – És ezt csak most mondod – csak most hívsz meg egy sörre?

FIÚ Én is csak egy hónappal ezelőtt tudtam meg.

APA Várj csak – hiszen ő orvosira jár – már korábban is rájöhetett volna!

FIÚ Azt mondja, hogy azt hitte, hormonzavaros.

APA Miféle hormonzavar?!

FIÚ Abbahagyta a fogamzásgátlók szedését.

APA És miért hagyta abba?

FIÚ Azért, mert ártalmasak az egészségre – azt javasolta, hogy természetes úton védekezzünk.

APA Hát látom, milyen jól védekeztetek... Gratulálok...! A nők ravisz teremtések – ha magukhoz akarják kötni a férfit – akkor nem válogatják meg az eszközeiket. – A természetes védekezés a legbiztosabb módja annak, hogy teherbe essen, és örökre a horgára akadjon a férfi.

FIÚ Ugyan, apa – előbb-utóbb úgyis összeházasodtunk volna!

APA De nem így – gyakorlatilag ő kérte meg a te kezedet – így volt?

FIÚ Hát... igen – de egyből igent mondtam.

APA Egyből igent mondtál?

FIÚ Igen – egyből.

APA Tudod mit? Ismerek olyan embereket, akik tíz vagy tizenöt év házasság után papucsok lettek – ezt még valahogy megértem, de azt, hogy valaki már a házasság előtt papuccsá váljon, az tényleg

a nemzet szégyene – mélységes fájdalom – mind az adott illetőre,
mind az egész férfinemre nézve.

FIÚ Apa, szeretem őt. Örülök, hogy a feleségem lesz, és hogy gyere-
künk születik.

APA Tényleg?

FIÚ Tényleg.

APA Akkor gratulálok! A feleségedhez is és a gyerekedhez is.

FIÚ Köszönöm!

Csend.

APA Tudod már, mi lesz?

FIÚ Fiú lesz – de nem száz százalék.

APA Az sosem száz százalék – csak később derül ki, hogy férfi vagy
sem.

FIÚ Nem arra gondoltam.

APA Ja, úgy... És mi lesz a srác neve?

FIÚ Luka lesz a neve.

APA Egy Luka sincs a családjunkban.

FIÚ Neda apját hívják Lukának.

APA Vagy úgy?!

FIÚ Nincs fiúgyermekük – csak három lányuk... és Neda a legidő-
sebb.

Csend.

FIÚ Még egy nagy dolog történt az életemben.

APA Milyen nagy dolog? Mi lehet ehhez fogható?

A fiú kivész egy könyvet a táskájából.

FIÚ Tegnap kiadták az első könyvem – ez a te példányod.
*Odanyújtja az apjának a regényt – az apa elveszi, és tanulmányozza
a címet.*

APA „Csak a győzelem számít” – mintha valami sportkönyvről lenne
szó!

FIÚ Hát a regénynek elég sok köze van a sporthoz.

APA Á, tényleg?!

FIÚ Igen, egy bokszoló gyermek- és ifjúkoráról írtam.

APA Alig várom, hogy elolvassam. Hohó, kétszázötven oldal!

FIÚ Két évig írtam.

APA Gratulálok! Mindig is tudtam, hogy sikeres író leszel, mindig.

FIÚ Tényleg?

APA Tényleg.

FIÚ Hiszen sose mondtad.

APA De tudtam... feltételeztem.

Csend.

APA Hát az esküvő – hogyan tervezitek?

FIÚ Á, csak pár embert akarunk meghívni, a barátokat, téged és a szüleit – és ennyi... És a nőgyógyászt.

APA Minek a nőgyógyász egy esküvőre?

FIÚ Hát – összebarátkoztunk – nyomon követi a terhességét.

APA Jó, de... mit keres a nőgyógyász az esküvőn?

FIÚ A biztonság kedvéért – ha történne valami.

APA Mégis mi történhetne?

FIÚ Mit tudom én – azt mondta, hogy Nedának nem szabad megterhelnie magát, és...

APA Te tényleg papucs vagy, még hozzá a papucsok királya!

11. JELENET („A REGÉNYHŐS”, 1984)

Az apa a kávézó asztalánál ül. Sörösüveg van előtte. A fia belép a kávézóba.

FIÚ Helló, apa! Miért akartál olyan sürgősen találkozni? Tegnapelőtt mindenről beszélgettünk. Ma elég sok a munkám, de te csak erősködtél: „Gyere beszélni!”, és le is raktad a kagylót. Mi olyan sürgős, ami nem várhatott holnapig?

APA Elolvastam azt a szemetet!

FIÚ Milyen szemetet?

APA A regényedet – az undorító regényedet!

FIÚ De miért szemét? Mi a gond, hiszen én...

APA Azt hiszed, hogy hülye vagyok, hogy nem fogtam fel, ki az a negatív apa, aki állandóan bántalmazza a fiát az edzésekkel, és aki erőlteti, hogy bokszolóvá váljon?!

FIÚ Az egy kitalált személy.

APA Az a szörnyeteg edző, aki alkonyattól pirkadatig hajszolja a fiát – én vagyok. Az az aranyos, kedves fiúcska, akinek nincs kedve a sporthoz – te vagy. Kettőnket írtál le.

FIÚ Ugyan, semmi köze hozzánk. A bokszról szól.

APA Hogyne lenne köze hozzánk? Ez a rész: „Minden reggel apám olthatatlan ambíciójától és győzelem utáni vágyától sorvadva ébredtem, ez az ambíció tönkretette az ifjúságomat, kiszívta a levegőt a tüdőmből, alig lélegeztem.” – A barátaim ki fognak nevetni, amikor elolvassák. Annak a férfinak a regényben ugyanolyan a

haja, a szeme és a termete, mint az enyém, ugyanúgy szereti a sört, mint én! Megszégyenítettél ebben a könyvben! Az egész életemet neked szenteltem, erre te ezt teszed velem – szörnyű! Azt akarom, hogy tudd, megbántottál és csalódást okoztál! És soha többé egyetlenegy szót sem váltok veled!

FIÚ De, apa, mindent félreértettél! – Ez irodalom, fantázia, másképp hívják azt az embert, azt akartam, hogy élethű legyen. – Egy hónap múlva lesz az esküvő. – Ma felhívtak Neda szülei, meg akarnak téged ismerni.

APA Nem érdekel se az esküvőd, se te, se a feleséged szülei. Most beszélünk utoljára – a regényeddel szembeköpted a saját apádat – nyilvánosan megszégyenítettél, amit sose fogok megbocsátani. Ha valaki megkérdezi, van-e fiam, azt fogom válaszolni: nincs! Most pedig viszlát! És ne hívj többé!

FIÚ De apa...!

Az apa dühösen kiront a kávézóból.

12. JELENET („GYEREKSÍRÁS”, 1985)

A fiú most 31 éves. Éjszaka van – babasírás hallatszik. A sírás folyamatosan halkul. A fiú melegítőben belép a szobába, odalép a telefonhoz, felemeli a kagylót és tárcsázik.

FIÚ Halló... Dado, halló, Ivo beszél... semmi sem történt, bocsánat, hogy ilyen későn hívlak. Majdnem éjfél van, nagy baj van – a feleségem szimpóziumra ment, egyedül vagyok a kicsivel... figyelj, fél óra alatt háromszor összehajította magát – olyan zöldes hasmenés – veszélyes ez egy egyéves gyereknel...? Normális kaját adtam neki – zöldséges kását és egy fél pépesített banánt... de rettentő büdös – ez már szinte hasmenés, a te fiadnál is volt ilyen...? Úgy gondolod, hogy ez normális...? Hogy főzzek rizst...? Félek, nehogy valami fertőzés legyen... Hogy érted, hogy a fertőzés normális jelenség...? Mindig, amikor vele maradok, akkor éjjel-nappal tojik vagy belázasodik, vagy megfájdul a gyomra – basszus, pelenkát cserélek ahelyett, hogy nyugodtan tévézzek és megigyak egy sört...

Hirtelen gyerek sírás kezdődik a szomszéd szobában.

FIÚ Bocsi, abba kell hagynom, valószínűleg negyedszerre is becsinált. Na, köszi – helló!

13. JELENET („AJÁNDÉK BICIKLI”, 1990)

Az apa most 59 éves, a fia 36. Az apa egyedül ül otthon, telefonkagylót tart a kezében, és valakivel telefonon beszél.

APA Halló... kérem szépen, érdeklődnék, hogy a biciklit elszállították-e az általam megadott címre...? Tehát minden rendben volt...? Hogy érti, hogy az emberük elmondta, ki küldte a biciklit?! Hiszen megbeszéltem magukkal, hogy ne árulják el a feladó nevét, ma van az unokám ötödik születésnapja, és azt akartam, hogy a nagyapjától kapjon egy biciklit... Tévedés?! – Hát akkor maguk is tévedésből kretének...! Mi közük hozzá, hogy miért nem akarom, hogy az unokám megtudja, hogy a nagyapja biciklit küldött neki...!? Soha többé nem fogok magukkal üzletelni! Idióták!

Az apa dühösen lerakja a kagylót. Idegesen járkal a szobában.

APA Hülye barmok!

Az apa előveszi az újságot és leül a kanapéra... Abba a pillanatban megszólal az ajtócsengő.

APA Tessék!

A fiú belép a szobába.

FIÚ Helló, apa!

Az apa nem reagál a köszönésre.

FIÚ Bocs, hogy csak úgy rád török! – Csak el akartam mondani, hogy két órával ezelőtt elhozták a biciklidet, Luka nagyon boldog volt, hát még amikor meghallotta, hogy a nagyapja küldte... Az óvodában mindenki a nagyszüleivel dicsekszik... ő pedig még meg sem ismerkedett veled... Azért jöttem, hogy meghívjalak a születésnapjára... a feleségem szülei is jönnek... nagy dolog az ötödik szülinap... a gyerekek emlékeznek rá...

Az apa nem válaszol.

FIÚ Tudom, hogy még mindig haragszol rám... Az rendben van, hogy engem büntetsz, de őt ne...! Mindenki azt mondja, hogy rád hasonlít, a másik nagyapa pedig nincs túl jó passzban az agyvérzése óta.

Csend.

APA Elmondtad, amit akartál?

FIÚ Hát... nagyjából...

APA Ha ez minden – akkor szépen hazamehetsz! Mert az, hogy elküldtem neki a biciklit, nem jelenti, hogy megbocsátottam neked.

FIÚ Apa, megtudtam, hogy titokban megszerezted Luka fényképeit.

APA Azt kérdeztem, mindent elmondtál, amit akartál?

FIÚ Nem mindent... még valamit el kell mondanom, ha megengeded.

APA Hallgatlak – ha nagyon muszáj.

FIÚ A biciklid a pincében marad. Luka nem fogja hajtani, amíg meg nem tanítod úgy, ahogy engem is megtanítottál.

APA Te meg miről beszélsz?!

FIÚ Nem biciklizhet, mielőtt megtanítanád „talicskázni” – úgy, ahogy engem tanítottál. Megígértem neki, hogy a nagyapja először megtanítja „talicskázni”, és csak utána biciklizni.

Hosszú csend. Farkaszemet néznek. A következő pillanatban az apa elneveti magát, és ölelésre tárja karjait.

APA Jól van, megbocsátok! Megtanítom „talicskázni”.

A fiú az apja karjaiba veti magát.

FIÚ Köszönöm, öreg!

APA Egyik nap újraolvastam a regényedet és megértettem, hogy nemcsak jól tudsz írni, hanem pontosan jellemzel a regényedben. Tényleg olyan voltam.

FIÚ Ugyan apa, az nem te vagy!

APA De, de! – Rajtad keresztül akartam megvalósítani a saját ambícióimat, azonban ehhez egyetlen, egyetlenegy apának sincs joga. Mikor kezdődik az ünnepség?

FIÚ Egy óra múlva.

APA Azonnal indulunk – hogy megtanítsam „talicskázni”, mielőtt a többi vendég megérkezne – nehogy azt higgyék, hogy Lukának dilis nagyapja van.

FIÚ Gyerünk!

14. JELENET („A TITKÁRNŐ”, 1994)

A fiú 40 éves, az apa 63 éves. Teniszpályán vagyunk. Apja és fia úgy fallabdáznak, mintha a fal a közönség helyén állna. Ez eltart egy ideig. Az apa egyszer csak abbahagyja a játékot.

APA Mi újság nálatok?

FIÚ Á, semmi különös.

APA Tényleg semmi?

FIÚ Tényleg.

Csend.

84 FIÚ ... hallottál valamit... tudsz valamit?

APA Luka mondott nekem valamit a tegnapi edzésen.

FIÚ Mit mondott?

Abbahagyják a játékot.

APA Azt mondta, hogy már egy hete nem alszol otthon. Mi törté-
nik?

FIÚ Hallod – minden összekuszálódott!

APA Mi kuszálódott össze?

FIÚ Az életem Nedával... és a munkahelyemen.

APA Mi van a munkával?

FIÚ Tudod... hat hónapja, amikor a Művelődési Központ igazgatója
lettem, új titkárnőt vettünk fel – igazgatói titkárnőt.

APA Ja, azt a kis szőkét nagy cicikkel?!

FIÚ Igen – őt.

APA Hogy hívják?

FIÚ Penelopé.

APA Penelopé – miféle név ez?!

FIÚ Odüsszeusz felesége.

APA Tehát házas?

FIÚ Ugyan – ez a görög mitológiából van – Homérosznál.

APA Aha.

FIÚ Kedves... mindenben számíthatok rá... és hát... megtörtént...

APA Mi történt?

FIÚ Közelebb kerültünk egymáshoz.

APA Tehát meghúztad?

FIÚ Hát... igen. Egyszer... többször.

APA Normális vagy?! – Van egy tízéves fiad, nős vagy!

FIÚ Egyszerűen megtörtént. – Nem tudtam uralkodni magamon.

APA Az ilyen sose történik meg csak úgy.

FIÚ Neda állandóan ügyeletes.

APA Penelopé pedig kéznél van.

FIÚ Azt hittem, magától elmúlik – de egy idióta névtelen üzenetet
küldött Nedának, hogy kavarok a titkárnőmmel – a levél után azt
mondta, hogy tűnjek el a lakásból, hogy nem akarja, hogy bármi
közöm legyen hozzá, lényegében véve: el kellett költöznöm.

APA Hova költöztél?

FIÚ Hát Penelopéhez.

APA Idióta!

FIÚ Miért?

APA Ezzel elismerted a bűnödöt.

FIÚ Egyébként is voltak bizonyítékai.

APA Mindaddig, amíg tetten nem ér – addig a nőnek nincs szilárd bizonyítéka!

FIÚ Nem hazudhattam tovább.

APA Egy férfi sose tehet vallomást. Amíg nem ismered el, addig nem vagy bűnös. – Érted? A nők nem akarják, hogy beismerd nekik. Még akkor sem, ha öngyilkossággal fenyegetnek.

FIÚ Akkor tényleg mindent elcsesztem. Tehát továbbra is tagadnom kellett volna?

APA Egész végig – mindent.

Csend.

APA És most a cicis titkárnóddal élsz?

FIÚ Hát így alakult a dolog.

APA Azonnal szakítanod kell vele, és vissza kell térned a feleségedhez!

FIÚ Hogyan? – Többé hallani se akar rólam. Dühös, mint egy vadállat.

APA Joggal.

FIÚ Most már én is tudom.

APA A titkárnő pedig boldog, hogy az igazgató hozzá költözött.

FIÚ Igen, sűrög-forog körülöttem.

APA Talán ő maga írta a feleségednek azt a névtelen levelet.

FIÚ Ugyan, nem tenné!

APA Miért nem? – Tudod, milyen ravaszak a nők, amikor egy férfiért harcolnak?

FIÚ Elég morbid lenne.

APA Rajta kívül ki más akarná, hogy szakíts a feleségeddel?

FIÚ Hát... mit tudom én...? Ne ültess bogarat a fülembbe, így is teljesen ki vagyok akadva!

Csend.

APA Ember – a fiadnak most van rád a legnagyobb szüksége. Tíz-éves, az apja elmegy otthonról – tudod te, hogy hat ez a lelkére?

FIÚ Nem saját akaratomból mentem. – Neda kergetett el.

APA Könnyen hagytad rábeszélni magad. Elmondátok a fiúnak?

FIÚ Nem – megbeszéltük, hogy a válás után mondjuk el.

APA Miféle válás után?

FIÚ Neda tegnap beadta a válókeresetet.

APA Hát még ez is? – Tényleg gáz! A feleséged nem vesztegeti az idejét!

FIÚ Figyelj – a történetek után a fiam kerül engem... meg akartalak kérni...

APA Mondd!

FIÚ Mivel nálad teniszezik, ezért nagyon szeret téged – próbálj pár jó szót szólni az érdekemben... félek, hogy Nedától csak a legrosszabbat hallja rólam.

APA Tudod mit? – Legszívesebben én is bemocskolnálak előtte. – Hogy tehetted tönkre a saját életedet és az övét?

FIÚ Hát megtörtént.

APA Nem az akaratod ellenére történt. Az izéddel gondolkozol, nem a fejeddel.

FIÚ Ugyan, apa, elvesztettem az irányítást...! Én nem ezt akartam... Szemmel láthatóan elvesztettem a feleségemet, segíts, hogy legalább a fiamat ne veszítsem el!

15. JELENET („ELJEGYEZTÉK”, 1999)

Az apa 68 éves, a fia 45. Az apa egy kávézó pultjánál ül, két sörösüveg és két pohár áll előtte. A fia belép a kávézóba.

FIÚ Bocs, hogy késtem... Mi a gond, öreg – valami Lukával kapcsolatos?

APA Vele minden rendben van – rendszeresen edz – ő a legtehetségesebb kölyök, akivel eddig foglalkoztam a klubban. Behívták a junior Roland Garrosra.

FIÚ Nagyszerű! Szóval EB-esélyes...! Átadtad neki az üdvözlőletemet?

APA Igen.

FIÚ És?

APA Mi és?

FIÚ Mondta, hogy: „Én is üdvözlöm”?

APA Nem. Valahányszor emlételek – csak hallgat.

FIÚ És így van már öt éve – sose fog megbocsátani.

APA Megpróbáltam neki elmagyarázni, hogy a szülők is hibázhatnak – de meg sem akart hallgatni.

FIÚ Elmondtad neki, hogy már nem vagyok igazgató?

APA Igen, elmondtam, hogy már nem vagy igazgató, és hogy a titkárnőd az új igazgatóval jár, és hogy elmentél a Művelődési Központból, és hogy most középiskolában tanítasz. Elmondtam neki azt is, hogy nehéz a sorod – de mintha az egész nem jutna el hozzá... De nem ezért hívtalak.

FIÚ Hanem?

APA Tudod, hogy a te Nedád már egy éve azzal a spliti doktorral jár?

FIÚ Tudom – meséltél róla.

APA Egyik nap Zágrábban láttam a pasit.

FIÚ És hogy néz ki?

APA Elegáns, magas, erős... tudod, milyenek a dalmátok. Húsz centivel magasabb nálad.

FIÚ Húsz centivel magasabb nálam?!

APA Úgy néz ki, mint egy manöken. Új ütőt hozott Lukának – ott találkoztam vele, úgyhogy Neda bemutatott neki. A férfi távozóban volt. Miután elment, Neda elmondta, hogy pont akkor kérte meg a kezét... ezért jött Zágrába.

FIÚ Hogy érted, hogy megkérte a kezét?

APA Házassági ajánlatot tett neki... még gyűrűt is hozott...

FIÚ És pont neked kellett elmondania? Hát nem kellemetlen neki – mégiscsak az apám vagy?!

APA Luka is ott volt.

FIÚ Hogy fogadta?

APA Semmit se mondott.

FIÚ Amikor hallgat – akkor valami nagyon nem tetszik neki...

APA Neda pasija azt várja, hogy az esküvő után a nő hozzá költözzön Splitbe.

FIÚ Splitbe?!

APA Ott él – nagymenő, főorvos a sebészetben... Tudod, mit jelent mindez?

FIÚ Mit?

APA Azt jelenti, hogy a te fiadat, az én unokámat többé már alkalmanként sem fogjuk látni. Azt jelenti, hogy elillan az utolsó alkalom is arra, hogy valaha kibékülj Nedával.

FIÚ A fenébe! Hogy történhetett meg – mindez – olyan hirtelen...?

APA Ezért akartam veled beszélni. Van egy remek tervem, amivel mindent jóvá lehetne tenni.

FIÚ Milyen terv?

APA Terv Neda visszahódítására... Figyelj, tehát – annak kapcsán, hogy Lukát meghívták a junior Roland Garrosra – nagy ünnepeket fogok rendezni az összes fiúnak a klubból, meghívlak téged és Nedát is. A fiúnak azt fogom mondani, hogy ez az utolsó esély, hogy a szülei kibéküljenek.

FIÚ Neda biztosan nem fog eljönni, ha megtudja, hogy engem is meghívtak az ünnepségre.

APA Nem kell tudnia, hogy téged is meghívtalak – sem én, sem Luka nem mondjuk el neki.

FIÚ Szóval őt is bevontad ebbe a nevetséges tervbe... Jól van, apa, hát nem látod, hogy ez milyen nevetséges és naiv – ez az ünnepség és a békülés... hogy ez sci-fibe illő...?!

16. JELENET („VÉN DADÁK”, 2000)

Az apa most 69 éves, a fia 46 éves. Sötét van a szobában. Babasírást hallatsz. A sírás egyre erősödik. Fokozatosan felgyúlnak a fények, meglátjuk a babakocsit, melyből sírás hallatszik. Egyszer csak hálóköntösben bejön a fiú, törölgeti álmos szemeit, a kiságyhoz lép, és előre-hát-ra tologatja a babakocsit.

FIÚ Nyugalom... kis virágom... nyugalom, apu kislánya... itt van apuci... ne félj semmitől, ne félj... légy jó kislány!

A baba megnyugszik. A fiú egy ideig tologatja a babakocsit a szobában. Utána odalép a hűtőhöz, kivész egy sörösüveget, leül a székre, kinyitja a sört, de amint szájához emeli az üveget, a baba sírva fakad. A fiú elrakja az üveget, a kiskocsihoz megy, és megint megbhintáztatja. A baba abbahagyja a sírást egy idő után. A fiú megint a székhez megy, de amint kezébe veszi az üveget, a baba megint sírva fakad. A fiú visszatér a babakocsihoz. Abban a pillanatban hálóköntösben belép az apa.

APA Miért sír a kislány?

FIÚ Hát, ez a Nobel-díjas kérdés...

APA Szeretnéd, hogy tologassam vagy kézbe vegyem egy kicsit?

FIÚ Hagyd – majd én!

Az apa a hűtőhöz megy, és kivész egy üveg sört.

APA És ha innánk egyet?

FIÚ Nekem is ez jutott eszembe – de sehogy sem nyugszik meg.

Az apa kinyitja az üveget. A kicsi megnyugszik. A fiú visszatér a székhez. Az apa széket tol a fiához.

FIÚ Mi is pihenjünk egy kis „folyékony kenyér” mellett.

APA Egészségedre!

De abban a pillanatban, mielőtt meginnák az első kortyot, a baba hangoosan felsír. A fiú fel akar kelni, de az apja megállítja.

APA Várj, majd én!

Az apa a sörösüvegbe nyomja a mutatóujját.

FIÚ Apa, mégis mit...?

APA Meglátod.

Az apa odamegy a babakocsához, és a babának nyújtja a mutatóujját, amit előtte a sörbe mártott. Halljuk, ahogy a baba elégedetten cumizza a mutatóujját.

FIÚ Apa, mit csinálsz?

APA Elaltatom a kislányodat.

FIÚ Apa, te nem vagy normális, ha valaki meglátna...!

APA Ki fog meglátni!? Nincsenek rejtett kamerák a szobában.

FIÚ Nem adhatsz alkoholt a babának!

APA Az nem alkohol, hanem sör.

FIÚ Szóval a sör nem alkohol?

APA Nem.

A baba megnyugodott. Az apa visszatér a fiához.

APA Na, most már mi is emberhez méltóan lazíthatunk!

Apa és fia koccintanak.

APA Egészségedre!

FIÚ Egészségedre!

Mindketten kiisznak egy kortyot.

APA Hú, öregem, egy év alatt mennyit változott az életed – újra elvetted a volt feleségedet, visszakaptad a fiadat, még lányod is született negyvenhat évesen! Hát nem vagy boldog?

FIÚ Boldog vagyok, de kialvatlan.

APA Hát, ha nem szerveztem volna meg azt az ünnepséget az egész klubnak, ha nem hívtalak volna meg Nedával – akkor ahhoz a másik fickóhoz ment volna feleségül, elment volna Splitbe, és az életed pokollá vált volna.

FIÚ Ha nem ittuk volna le magunkat, és ha nem kötöttünk volna ki az étterem mosdójában, akkor nem lett volna meg a mi kis Lucijánk.

APA Hát nem vagy boldog?

FIÚ Á, boldogabb lennék, ha Neda nem iratkozott volna be arra a továbbképzésre, és ha nem javasoltad volna, hogy minden vizsgája előtt átjöjjen hozzád aludni a babával, hogy a nejem kialhassa magát, és pihenten érkezzen a vizsgákra.

APA Hiszen Lukának is fontos, hogy nyugodtan tanuljon, és kialhassa magát esténként.

FIÚ Mi pedig vén dadák vagyunk.

APA Mit vársz? – Legalább belőlünk is van valami haszon.

FIÚ Figyu...! Amikor kisbaba voltam... hogy jutottál dűlőre velem?
APA Figyelj – mindig volt egy üveg sör a hűtőben számomra... és számodra is!

FIÚ Hülyéskedsz?

APA Mi olyan rossz ebben? Ma is szeretsz sörözni...

FIÚ Csak nem adtál nekem is sört, amikor baba voltam...?!

Csend.

APA Dehogy! Isten ments!

FIÚ Tényleg nem?

APA Régen volt – nem emlékszem.

FIÚ Jaj, apa, nálad sose lehet tudni!

17. JELENET („AZ UNOKA IS FÉRFIVÁ VÁLIK”, 2010)

*Az apa 79 éves, a fia 56 éves. A fiú a kávézó asztalánál ül. Két sörös-
üveg van előtte. Egy botra támaszkodva megjelenik az apa.*

FIÚ Helló, apa! Rendeltem neked sört.

APA Helló, fiam...! Jól tetted. Köszönöm!

FIÚ Hogy vagy?

APA Ha nem fájna a forgóm, akkor nagyszerűen lennék. És te?

FIÚ Hát megvagyok!

APA Amint azt mondod, hogy „megvagyok” – tudom, hogy valami
nincs rendben.

FIÚ Minden rendben van.

APA Nincs

FIÚ De.

APA Mi a baj?

FIÚ Hát... megtudtam valamit... szerintem neked se fog tetszeni,
ha meghallod.

APA Valami betegségről van szó?

FIÚ Nem betegségről – hanem hülyeségről.

APA Mondd már!

FIÚ Luka egy hónapon belül államvizsgázik – tanársegédi állást kí-
nálnak neki a Kineziológiai Karon.

APA Nagyszerű! Mi ebben a rossz?

FIÚ Ebben semmi – de a barátnője, a kis vörös...

APA Mi van vele?

FIÚ Terhes. Feleségül veszi.

APA Hiszen ez nagyszerű!

FIÚ Mi ebben a nagyszerű?! Még tanul! Hat hónap múlva meglesz a
gyerek – hol fognak élni?! Nálunk már most is tömegnyomor van.
Neda és én teljesen ki vagyunk akadva, de Luka is.

APA Akkor ezért nem tudott annyira figyelni a legutóbbi edzésen.

FIÚ Fél, hogy mit fogsz szólni – hat hónap múlva lesz a Davis-kupa
– esélyes, hogy beválogatják a nemzeti teniszválogatottba, neki
pedig a feleségére és a születendő gyerekekre kell gondolnia, lakást
kell bérelnie... szar ügy!

Hosszú csend.

APA Figyelj – most az a legfontosabb, hogy sportolóként nyugodt,
kiegyensúlyozott legyen, összpontosítson az edzéseken, hogy a
figyelme ne kalandozzon el prózai problémák irányába. Egyet-
értesz?

FIÚ Egyetérték.

APA Én pedig mindezt lehetővé tudom tenni.

FIÚ Mire gondolsz?

APA Neki és a feleségének adom a lakásomat, én pedig idősek ot-
thonába vonulok.

FIÚ Ugyan apa, csak nem mész otthonba?!

APA Persze, hogy megyek! – Lukával egy trófeával teli szekrényt
nyertem. Neki köszönhetően elértem minden sporttal kapcsola-
tos álmomat – most pedig, amikor „rámosolyog” a Davis-kupa –
mindent megteszek, hogy biztosítsam a legjobb körülményeket,
a legjobbakat... Hivatalosan másik edzője van, de továbbra is én
vagyok a fő mentora.

FIÚ Nem fogsz tán a Davis-kupáért...?

APA Dehogynem! – Múlt héten meglátogattam egy barátomat az
idősek otthonában. Bemutatott az igazgatónak, aki szereti a spor-
tot. Az igazgató mondta, hogy ha úgy döntök, hogy hozzájuk me-
gyek, akkor soron kívül biztosít nekem ágyat, azzal a feltétellel,
hogy indítsak néhány sportkört...

FIÚ Szóval megint dilettánsokkal lesz dolgod?

Csend.

APA Mi van az új regényeddel?

FIÚ Nagyszerűen ment az írás – egészen addig, amíg meg nem hal-
lottam, hogy nagyapa leszek. Képzeld – én, nagyapa?! A lányom
még csak tízéves.

APA Ez van, basszus, ha későn vállaltok gyermeket... És mit mond „Neda mama”?

FIÚ Teljesen össze van zavarodva... órákig hallgat... és tudod te, mit jelent, amikor a feleségem hallgat?

APA Mit?

FIÚ Azt jelenti, hogy bármelyik pillanatban felrobbanhat, mint egy gőzgép... dühös arra a kis vöröskére, amiért nem vigyázott.

APA Luka is vigyázhatott volna – közös az érdem.

FIÚ Úgy érted – közös a vétek... Tényleg otthonba vonulnál?

APA Igen, elegendő van a magányból. Ott legalább lesz társaságom, és rendszeresen kapok enni.

18. JELENET („A LEMONDÁS”, 2014)

Az apa 83 éves, a fia 60. Az apa takaróba bugyolálva, kedvetlenül ül az ágyon. A fiú belép a szobába.

FIÚ Helló, apa...! Hogy vagy...? Szóltak, hogy már egy hete nem jársz reggelizni, sem ebédelni... a vacsorát is kihagyod?!

APA Nincs kedvem enni.

FIÚ Nem fekhatsz egész nap ruhástul az ágyban...! Nem éhezhetesz napokon át...! Tudod, ez mihez vezet?

APA Tudom.

FIÚ Hát akkor miért csinálod?

Csend.

FIÚ Tudod, mennyire szeretünk mindannyian, és milyen sokat jelentesz nekünk? Az unokáid is, Neda is, én is, a három dédunokád is... mindannyian nagyon aggódunk érted – elhagytad magad. Ezt nem teheted.

APA Megtehetem, fiam. – Már semmi sem okoz örömet. Vége. Érted, vége?!

FIÚ Apa, az élet Isten ajándéka... Az ember nem játszhat Istent... Menjünk le a kantinba, legalább levest egyél.

APA Nincs kedvem se a kantinhoz, se a leveshez.

FIÚ Hallottam, hogy tegnap kikergetted a szobából a pszichológust, pedig az asszony csak segíteni akart neked.

APA Csak azok segíthetnek rajtam, akik békén hagynak.

FIÚ A depresszió nem szégyen. – Ugyanolyan betegség, mint a többi, de az embernek küzdenie kell ellene... legalább meg kell próbálnia! Ha másoknak nem akarod elmondani – legalább nekem mondd el, miről van szó?!

Csend.

FIÚ Miért adsz fel mindent? Én vagyok a hibás...? Vagy nem érzed jól magad az otthonban...? Ugyan, öreg, ne kínozz a hallgatással! Mi ketten mindig olyan közel álltunk egymáshoz – te voltál apám és anyám. Mondd el, hogy tudjam az okát, nehogy egy nap furdaljon majd a lelkiismeret!

APA Ah... mindenből elegendem van – mióta nem engednek sportolni!

FIÚ Hogy sportolhatnál? Nyolcvanhárom éves vagy! Alig mozogsz a csípőműtéted óta.

APA Edzőként – még sokat nyújthatnék másoknak edzőként... bár-csak megengednék.

FIÚ De azt mondtad, hogy ebben az otthonban a sakk és a parkban való séta kivételével egyetlen sport sem működik.

APA Sajnos – mikor mindenki olyan lusta, inaktív, passzív.

Csend.

APA Mióta az unokám abbahagyta a teniszezést, már semmi sem okoz örömet. Nagyot csalódtam benne... Legalább benevezhetett volna még néhány bajnokságra!

FIÚ Mióta megszületett a harmadik gyereke, már nem bír edzeni – ezenkívül sporttörténelemből írja a doktoriját.

APA Minek neki az elmélet?

FIÚ Muszáj – egyetemen tanít, így szüksége van a titulusra.

APA Elmélet – bla, bla, bla... Csak ülök és semerre sem mozdulok. Hiányzik a csarnok, hiányoznak az edzések, a versenyek, az izgalmak... Kérlek, menj el és hagyj engem békén! Eleget beszélgettünk.

Csend. A fiú mélyent sóhajt. Felkel, a kijáráthoz megy... Megáll.

FIÚ Figyelj, apa – van egy javaslatom! – Egy hét múlva betöltöm a hatvanat, és az idősebb veterán teniszező korcsoportba kerülök... közben pedig én leszek a legifjabb a csoportban.

APA És?!

FIÚ Elöntött a vágy, hogy ismét kezembe vegyem az ütőt. Ősszel lesz az országos veterán teniszbajnokság. Ha heti háromszor tartanál nekem edzést – biztos vagyok benne, hogy hat hónapon belül jó kondiban lennék. – Talán a serleget is elvihetném. Érdemes lenne megpróbálnom.

APA Viccelsz?

FIÚ Teljesen komoly vagyok.

94 APA Belemennél, hogy én eddzelek?!

FIÚ Persze, te vagy a legjobb.

APA Tudod, mit mondok?

FIÚ Mondd!

Az apa felkel az ágyból. Fel van öltözve.

APA Ez életem legboldogabb napja! Holnap kezdjük az edzést!

FIÚ De van egy kis gondom.

APA Milyen gond?

FIÚ Legyengültek az idegeim – az asszonytól, a gyerekektől, az unokáktól – nem kiabálhatsz velem!

APA Nem fogok, ne aggódj... ha hallgatsz rám! Holnap bemelegítő edzésekkel kezdjük. Változtatnod kell a táplálkozásodon – az elmúlt években egészségtelenül étkeztél. Nincs több késő esti tévénézés! Elkészítjük a mindennapi programodat. Vége az esti szórakozásoknak. Nincs több buli a lepukkant írókkal!

FIÚ Öreg, nehogy megbánjam, hogy beleegyeztem.

APA Nem fogod megbánni – mi ketten a sportújság címlapjára kerülünk.

FIÚ Tehát a megmaradt kis írói tekintélyemet is lerombolom.

APA A sport fontosabb a kultúránál – elindulunk a győzelemért!

FIÚ Elindulunk... de először ebédelni!

APA Ha nagyon muszáj... Ha tudnád, milyen itt az étel, nem erőltetnéd!

FIÚ Az edzőknek is rendszeresen kell étkezniük – ez az önfegyelem része!

APA Tudom. Számíthatsz az önfegyelmemre – de te az első pár nap után nehogy elhagyd magad, és nehogy elveszítsd a lelkesedésedet!

FIÚ Nem fogom, apa, neked köszönhetően nem fogom – mert mi ketten egy csapat vagyunk! Milyen csapat?

APA Nyerő csapat!

FIÚ Pontosan – mi mindig nyerő csapat vagyunk...! Kivéve, amikor veszítünk.

Apa és fia felnevetnek és összeölelkeznek.

VÉGE